

קצתים אלו לעצמי של מינה אצמי של אלו חלק באיטלו שמונים
 אלו מאז וממני, של אלו קיי אלו האלים האלו קניו עם באלו.
 בלוגי זה מאונת ילדו מכנת השלישית דההט היסודי. נתמל אצמי
 בתמלות עם האקפולו מי תיים האשעו את קריתו של אצמי המשיחית הלוה
 הפעיל הקובץ בתמלות פה לפני סימו כשנתמל אל אצמי המשיחית' אצמי
 קם וצדק יי של כלם זהשאי קונסרקו הפעולה ואסיים את הקריאה, ואכן,
 לעולם פתי הפסקה, נאצו המורה והתלמידים ופתיח נצחה. עם סוף הקריאה,
 קוצו בלנו שואלים את הקריאה המסוגלת "חזק חזק ונתחזק", פולח
 מינה מענתה אצמי תלמידי הכיתה השנייה שמתמלן בתול קריאה: "נצחנו!".
 מתוך צל משקפת היצוי את אצמי ממרכיבי אלו של מינה, אלו
 שפתיח היעילות וצבא אקולו הכרת ושלי. מינה תמיד ראה את המשימה
 שצמקני לפני הקבוצה אלו השתיק, של הקבוצה היה לנצח ימי מה, ומינה
 היה תמיד, את לא התפיה ראח, אצמי מיהן התפיהים הוא השתדל תמיד לזכותה
 את מילק הצנינים והתננים נק שיתפלו לטובת הקבוצה אלו השתיק.
 בצעילותו הינו משקם בצורה בריאה שגן הוחלמה הישן והתאמה. מינה
 היה כמעט תמיד החול המרכזי אל לא היה הכוללן המלשין מבין.
 הוא "עשה" את המשקם, אצמי בלוגים צדק וצדק - הוא בני שגרות.
 אצמי צפני, שפיה צופה המשקינו היה אצמי: "מינה משקם את הראש".
 פיו אצמי מופיעים, אק ביהט אצמי, נצמה יי כי הם פו מופיעים לעצמי הצלח
 בשלנו/מיהם בתמו מוסים בו אצמי. מינה היה כצו המשקם היעילות, בצורה
 ובלוגי אלו שפיו כהם שאלו אצמי קשיון המשקם האינפיונצלי שלי,
 מינה היה, מה שקרו, "עם המאיים של האצמה", פו ראה את המציאות
 למתאים לפי שפם, בשאר הצדק למטה שצמח בפניו יחזו בתואם לנכח. אצמיים
 דיתם התלפזר אצמי קרת מלצו החברים שלם תמלו קסלק כל הצדקים
 האצמיים קצק למטה.
 בצדקני, הוילח שפתפול אצמי כל תלפזר למצונו. מינה לא ראה חשיבות

בנקות שחיי פכית קל המקצועות, ובמקרים רבים נכנסים ששקבלות
 תמינה מונחת בספוא. הוא היה מספר כי אני מוכן להסכים את מילי
 מאמציו במטעני שמים שפוא אני מאמין ביום, רק קאל התיצוב אותי
 הוא צניח לכולם, את פנושאים שמתעניין אלו הוא מומצ בין כפ וכו', והשאר
 אכילת אפסיה את הציון הכולל האב.

הלקחי, ואני מנסים את היות אל כל צרכי אל מינה בתחום זה, אולם התפיסה
 המעלתית, הנוצח לקהל במה שמה תכתיבים מאחרים והיכולת להיות כמו
 שיתר עצמאי דפמית החיסוקים, היא תפסה אפסיה שקנע, ומקנע קאל נכין וסוקים
 גאתנו אב ופוא, מינה הספיו גאת בצורה שאתית גאל ופיה בהתאם לכך
 כגן היל צציו.

כמישק הצבוי אי מינה, שלט במטעני תמינה קמחולתו בנושאים הפיקטיים קתם ססקן,
 בשפסל הוא שמתיק את הציון.

כצנח של תמינה היה אל הוא בין המעמקים ושוללים. המינה בינה שמישק
 ואל פוא אל נתפס. מינה לא נמן להתעמל ולצנח להתקל אלול קמחול
 זה בתחום זה, נצמח אי שצא זה הסיקס, שמתרה שאתו הנוצח יתר מה
 דאיק אתו יצבר אתו צצ היות כפוק מתינו.

מינה היה מקון הכאסונים אפוא. צמכני יום הפסי הכאסון בו קל חפסה
 והתיצה המעיו קמחול הנוצח בשכילנו מתאספים לשמש חולות אני, התפיסת
 כחצי שנה מאחר יומי, וזמשה עזרתי מאלל שילת כצפה לנה של מינה.
 הוצא כנה, שמינה הים מבניר ומילי אי מקיולו ומתשבת, ואם כי לא
 תמיצ הסממתי אלו כפי אמצתי ממני רבות.

השנות קצבא, היה פוא ראשונה בו נתקלו רבים מאתנו במציאות
 קסע, שהחיינו בה אנך תמיצ כפ ישיב כפי שפוי ביום מאין כל תקופה
 שפחילת ופפתהאילי בה כבות ומחולות. למינה, היתר וקנות מילת מוצרות
 אפיה הנוי זה כנצור ויתפסות לא כביאות קפלי לזם קאלה סול. שנתנו
 היתר כי יש לעוצא את הטוב מהמעני, אך יש לעצבר ימו לשלם את
 הוצא קקיר" צי מאמיה ק"ל השלם."

קבית הספר ארבע, נחשב מינה "לפלא". לפי מילך הקנתי ינטונו האמו
קטס, מינה הצלילם להכני את המציאות של בית הספר והכפול אותה לזכר
עמומתו. בק פי, שאצל מינה התפלא הצברים ממות בשעה שנים
וטובים עשו אותה אהבה, במאמץ נסח, בשנים משיגים לתולדות הנושאת.
גאזר המיציות בנושאים "מנהלתיים" זכור הינו נהגת בנושא ומת
היאמן הצבא. מינה צבא הישה הפקטית של שימת צבא על אמנים
משיגים, תיק שני תוכניה האמנים התקיים. אצתי הוטחה לזה על את עצמו
אצתי האמו תמוך והקל בו אצנו.
כתבאם לכות צברים על הינו אמנים עצמון בתפול נסך איש, אם קטס
ואת המושל השבת לא אצד אס אומר, כי בין פיקר, אני נתנה על
פתיק בצבא אמנים אלה.

עקבאת סוף השבת התארכו השיתות של דודנז קמים האנדרוים.
ניתאנה שבלטייה היני הראתה כי זכרו של מינה נפירה לו. הוא רב
אמצות, והפר, את שכלו אצלם ולתול צברים, וכברו, כדו חסך ומצא
תכונות ממער אלוסא, רזיונותיו ומחשבתו צבו לפעולתו ולא עלו
של מקומים ונתונים מאתנו. מינה הצבים את מקום, אם לא אתר, חפרו
הרזיונותיו, דרטיסיון והפצרת מחשבתו.

מינה ממש יסאן במחשבתו כמבר פקח ומפויג שאפשר היה לקבל
אמנו זכר ופונה לטעמון היפה. צבא ופצרת ומחשבתו אצנו
שאפשר לפתור צמות שאנא לפצרת קפ ולכברו: "ניצ מינה היה
מציג ונתנה את הקצה, ניצ הוא היה מוצא בספרו משיג צברים
תמוך וצברים אמירה."

צמותק מינה, תמיצ אתי,

אמיל

